

การพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของ
ชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

A Development Online Social Media Lesson on Mon Koh Kret People Pak Kret
district Nonthaburi province pottery for Pathomsuksa 6 Students
Wat Benchamabophit School

ณัฐพัชร วรพงศ์พัชร¹, วารินทร์ กลิ่นรอง², อิทธิพล แก้วกันใจ³, ทรงยศ พลเยี่ยม⁴,
เพ็ญศิริ บุญศรีเมือง⁵, ขวัญเดือน พรหมศรี⁶

Ntapat Worapongpat¹, Warin Klinrong², Ittipon kaewkanjai³, Chongyot Poneaem⁴,
Pensiri Boonsrimuang⁵, Kwanduan Phoemsorn⁶

¹ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการศึกษา

^{2,3,4,5,6}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

¹Center for Knowledge Transfer, Technology, Community Innovation, Entrepreneurship, Tourism and Education, Thailand

^{2,3,4,5,6}Faculty of Education, Bangkokthonburi University, Thailand

E-mail: ¹dr.thiwat@gmail.com

Received October 7, 2022; Revised November 21, 2022; Accepted November 26, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร จำนวน 80 คน ได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร พบว่า มีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาบทเรียนออนไลน์; สื่อสังคมออนไลน์; เครื่องปั้นดินเผา

Abstract

The object of this study was to; 1) Develop the lessons via social media on the Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery for Pathomsuksa 6 Students 2) To study satisfaction of students with online social media lesson on Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery for Pathomsuksa 6 Students. The sample was 80 students in Pathomsuksa 6 for academic year 2022 at Wat Benchamabophit School. They was selected by Simple random sampling. The statistics used for data analysis were percentage, mean. The instrument for collecting data was 1) Lessons through social media about the. Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery 2) Achievement test of Art learning on the topic of Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery 3) The test of satisfaction of learners who have lessons via social media about Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery

The research results were found as follows; 1) Develop the lessons via social media on the Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery for Pathomsuksa 6 Students , Learning achievement learning achievement on percentage of pratomsuka 6 students higher than before the experiment. with Statisticatly at the Level. of 0.5 2) To study satisfaction of students with online social media lesson on Mon Koh Kret People Pak Kret district Nonthaburi province pottery for Pathomsuksa 6 Students Wat Benchamabophit School.

Keywords: Development of online lessons; Social media; Pottery

บทนำ

ภายใต้บริบทในยุคของ “สื่อสังคมออนไลน์” (Social Network) ที่อาศัยการเชื่อมต่อแบบไร้สายผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารในรูปแบบใหม่

ที่เรียกว่า “สื่อใหม่” (New media) ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) ผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์สื่อสาร ประเภทต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์โทรศัพท์แบบสมาร์ตโฟน หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา (แท็บเล็ต) เป็นต้น เป็นอุปกรณ์การสื่อสารพกพาส่วนบุคคลที่สามารถนำติดตัวผู้ใช้ไปได้ทุกที่หยิบใช้ได้ตลอดเวลา สะดวก รวดเร็ว ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน มีลูกเล่นสีสันสวยงามตอบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้ได้ทุกมิติ จากการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา นี่เอง จึงเป็นสาเหตุให้ความต้องการและพฤติกรรมการบริโภคข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้งานเปลี่ยนแปลงไป และนับวันจะยิ่งทวีบทบาทความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ สอดคล้องกับความเห็น ของ พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (พิชิต วิจิตรบุญรักษ์, “สื่อสังคมออนไลน์ : สื่อแห่งอนาคต”, เล่มที่ 4 วารสารนักบริหาร น. 99 (2554)) ที่กล่าวว่า “สื่อสังคมออนไลน์” (Social Media) เป็นรูปแบบ การสื่อสารข้อมูลที่เข้าถึงผู้คนทุกระดับในปัจจุบัน โดยมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย ภายใต้การพัฒนาตลอดเวลาของเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มจะกลายเป็นสื่อหลักสำหรับผู้คนในโลกอนาคต

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้บัญญัติ คำ ว่า “Social Media” ไว้ว่า “สื่อสังคม” หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้บุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่างๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัท ต่างๆ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ของตน เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ไฮไฟฟ์ (Hi5) (อ่านว่า ไฮ-ไฟ) ทวิตเตอร์ (Twitter) วิกิพีเดีย (Wikipedia) ฯลฯ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 15 กล่าวถึงการ จัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่ง การศึกษาทั้งสามรูปแบบนั้น สื่อสังคมออนไลน์มี บทบาทต่อการจัดการศึกษาพอสมควรขึ้นอยู่กับ ว่าครูจะใช้ในลักษณะใด และผู้เรียนเองจะใช้ในลักษณะใด

ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียน ด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์คือการมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่าย หากจะจำแนกลักษณะของสังคมออนไลน์ที่ถูกลำเสนอผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) สามารถสรุปได้ดังนี้ 1.การมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลหรือภายในเครือข่าย โดยผู้สร้างโปรไฟล์ของตนเอง และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างกัน เช่น facebook, Myspace, google plus เป็นต้น 2.การเผยแพร่ความรู้ความเชี่ยวชาญ ซึ่งจะอยู่ในลักษณะ ของเว็บบล็อกต่าง ๆ 3.การเผยแพร่ข้อความสั้น เช่น twitter เป็นต้น 4.การเพิ่มเติมข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บ wikipedia เป็นต้น 5.การเผยแพร่เนื้อหาเฉพาะ การเผยแพร่ภาพ เสียง วิดีโอ เช่น เว็บ youtube , Flickr เป็นต้น ด้วยความหลากหลายของการ เผยแพร่ข้อมูลไปยังผู้ใช้จำนวนมาก เป็นผลให้มีการนำสังคมออนไลน์ไปใช้ในงานต่างๆ และที่เห็นผลเป็นรูปธรรมมาก เช่น เหตุการณ์น้ำท่วมของประเทศไทย สังคมออนไลน์ก็เข้ามามีบทบาทสำคัญ เพื่อใช้ ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดย twitter ซึ่งช่วยให้ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือและผู้ให้ความช่วยเหลือติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วเพียงการใช้แท็ก (tag) ร่วมกัน หรือการเผยแพร่ข้อมูลต่อๆ กันไปด้วยข้อมูลจำนวนมากที่ถูกลำเสนอในสังคมออนไลน์หากนำมาสู่

การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน เนื่องจากบรรยากาศของสังคมออนไลน์เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของคนในเครือข่าย ด้วยเหตุนี้เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าสู่การสร้างความสัมพันธ์ภายในระบบสังคมออนไลน์ก็จะนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริงในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ลักษณะการนำเสนอข้อมูล สถานภาพที่เป็นปัจจุบัน ทำให้ทั้งผู้สอนสามารถติดตาม พฤติกรรมและประสานข้อมูลได้อย่างทันท่วงทีช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยนข้อสงสัยต่างๆ ผ่านสังคมออนไลน์ได้ อย่างทันท่วงที และเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนในการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะเดียวกัน ผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ ๆ ได้อย่างต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมการบันทึกและการอ่าน การเผยแพร่ผ่านสังคมออนไลน์ส่วนใหญ่ผ่านรูปแบบของข้อความ ในหลายลักษณะ เช่น ข้อความสั้นในระบบ twitter ข้อความปานกลางของเว็บ facebook หรือ ข้อความยาว ๆ ของระบบเว็บบล็อก เป็นต้น

เครื่องมือออนไลน์ที่มีอยู่อย่างหลากหลายบนอินเทอร์เน็ตนั้น มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้งานที่แตกต่างกัน และมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงเกิดประเด็นคำถามคือ จะนำเครื่องมือดังกล่าวข้างต้นมาสร้างให้เกิดแหล่งเรียนรู้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนได้อย่างไร โดยที่ครูสามารถดึงเครื่องมือเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน การที่ครูมีความเข้าใจในเทคนิคของเครื่องมือผนวกกับกลยุทธ์การสอน และสร้างให้เกิดเป็นรูปแบบที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนนั้น นับเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับครูเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม แม้การใช้สื่อสังคมออนไลน์จะมีประโยชน์อย่างมากในบทบาทของเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน แต่หากครูไม่มีการจัดการที่ดี อาจส่งผลกระทบทางลบต่อนักเรียนได้เพราะนักเรียนอาจยังไม่สามารถควบคุมหรือกำกับตนเองให้ใช้งานได้อย่างเหมาะสม (สารวุฒิสภา, 2564)

การนำสื่อสังคมออนไลน์มาจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียน เนื้อหาวิชาและความเหมาะสมการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ปัจจุบันมีการนำการเรียนการสอนแบบ 5 ผสมผสานมาใช้ในการจัดการศึกษาหลายระดับ ได้แก่การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา ในการนำการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มาใช้ในการจัดการศึกษาแต่ละระดับนั้น การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional Design) ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดว่าจะมีการผสมผสานในระดับใด การออกแบบวิธีการเรียน วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และ เครื่องมือสนับสนุนการเรียนจะแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายในการเรียน เนื้อหา อายุและระดับ การศึกษาของผู้เรียน และระบบโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ (Victoria University, 2004) โดยการนำข้อดีของการเรียนการสอน และการเรียนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมเข้ามาเสริมเติมเต็มจุดด้อยซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อและเครื่องมือในสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอน เพื่อ

สนับสนุนการเรียนรู้ โดยเน้นปฏิสัมพันธ์จากการเรียนแบบออนไลน์และการมีส่วนร่วมในห้องเรียนแบบดั้งเดิม (Singh and Reed, 2001)

ในการศึกษาค้นคว้าได้นำเอาสื่อสังคมออนไลน์มาผนวกเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าถึงและทำความเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเอง รวมถึงกระตุ้นการตอบโต้ทางความคิดกับผู้สอน พัฒนาทักษะทางปัญญา โดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ผู้สอนกับนักเรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ทุกที่ ทุกเวลา เป็นการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้นำมาใช้ ได้แก่ เฟสบุ๊ก (Facebook) และนำเฟสบุ๊ก (Facebook) มาใช้เพื่อเป็นช่องทางในการอัปโหลดข้อมูล ใช้เป็นศูนย์การเรียนรู้ร่วมกัน สามารถเข้าถึงได้จากทุกที่ ทุกเวลา ส่วนยูทูบ (Youtube) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการวิดีโอออนไลน์ ทำให้ผู้สอนสามารถเลือกเนื้อหาวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนนำลิงค์มาลงไว้บน เฟสบุ๊ก (Facebook) เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้วิจัยจึงต้องการนำเอาสื่อสังคมออนไลน์ที่ในปัจจุบันมีการนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย นำมาจัดการเรียนการสอนการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญที่ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เรียนสามารถเข้าไป ศึกษา และทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเอง ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยมีการโต้ตอบ สนทนา กับนักเรียนคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ มีผลทางการเรียนที่ดีขึ้น ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วย จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนทำให้ กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้มีแนวคิดทฤษฎี ดังนี้

1. ความหมายของสื่อสังคมออนไลน์

Wandel (2007) และ Kist (2010) และ Marquez (2011) กล่าวว่าสื่อสังคมออนไลน์คือสื่อที่ใช้ในการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ถูกออกแบบมาสำหรับกลุ่มคนที่มีความสนใจในด้านเดียวกันเพื่อใช้ในการเผยแพร่หรือแบ่งปันเนื้อหา รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เพื่อนหรือกลุ่มคนที่มีความสนใจตรงกันได้เข้ามาพูดคุยหรือมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีรูปแบบการสื่อสารโดยใช้เว็บไซต์เช่น Facebook, Twitter หรือ Ning ซึ่งผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์แต่ละคนสามารถส่งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อแบ่งปันไปยังผู้ใช้อื่น ๆ ที่อยู่ในเครือข่ายเดียวกันได้ เว็บเหล่านี้มีลักษณะเป็นเว็บ 2.0 นั่นคือ ผู้ใช้สามารถสื่อสารโต้ตอบ หรือมีปฏิสัมพันธ์กันบนหน้าเว็บไซต์ และสามารถใช้เป็นสื่อในการเผยแพร่เนื้อหา ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และสื่ออื่น ๆ สื่อสังคมออนไลน์ได้อีกด้วย (Armstrong, 2008)

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้บัญญัติ คำว่า "Social Media" ไว้ว่า "สื่อสังคม" หมายถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้ผู้คนทั่วไปมีส่วนร่วมสร้างและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่าน อินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่าง ๆ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ของตน เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ทวิตเตอร์ (Twitter) วิกิพีเดีย (Wikipedia) เป็นต้น

2. การใช้เฟซบุ๊กเพื่อการเรียนการสอน

Munos and Towner (2009) กล่าวว่า เฟซบุ๊ก (Facebook) สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่นได้ เช่น การเขียนข้อความ เล่าเรื่อง ความรู้สึก แสดงความคิดเห็นเรื่องที่สนใจ โฟสต์รูปภาพ โฟสต์คลิปวิดีโอ แชทพูดคุย การเล่นเกม ที่สามารถใช้ร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น ในมุมมองด้านการศึกษาล้วนนั้นสามารถสร้างโอกาสให้นักเรียน สามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ อีกทั้งยังช่วยเพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างครูกับนักเรียนและ นักเรียนกับนักเรียนอีกด้วย ระบบจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Management System) ที่เฟซบุ๊ก (Facebook) สามารถใช้เป็นเครื่องมือสำหรับช่วยในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ยกตัวอย่างเช่น การอัปโหลดเพื่อแจ้งหลักสูตร การประกาศงานต่าง ๆ การโพสต์เพื่อเตือนเรื่องงาน ที่ได้รับมอบหมาย การสร้างลิงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อให้เด็กเข้าไปเรียนรู้ได้ เช่น วิดีโอคลิป และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการโต้ตอบกันบนหน้าเว็บไซต์ เป็นต้น

3. การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอน

การประยุกต์ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอนนั้น "ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ดำเนินการจัดอบรมเพื่อกระตุ้นให้ครูไทยพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการใช้ social media ในการจัดการเรียนรู้ โดยเล็งเห็นความสำคัญในการส่งเสริมและผลักดันให้ครูสามารถนำเครื่องมือออนไลน์ที่มีอยู่บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดเป็นเครือข่าย และเกิดความร่วมมือกันระหว่างครูกับครู นักเรียนกับครู และนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งนักการศึกษา

จำเป็นต้องตระหนัก เข้าใจ และเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญแห่งนี้ เพื่อตอบรับกับการเปลี่ยนแปลงของโลก ในปัจจุบันและอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเครื่องมือที่ทางสำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน (สทสร.) แนะนำให้ครูได้นำไปปรับใช้ ได้แก่

(1) Facebook: คือ เว็บไซต์สำหรับให้ครูและนักเรียนสามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกันได้ โดยการตั้งกลุ่มรายวิชา เพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

(2) Word Press: คือ เว็บไซต์สำเร็จรูปหรือบล็อก ที่นักเรียนและครูสามารถใช้สร้างบล็อกส่วนตัว หรือในแต่ละรายวิชาสำหรับเผยแพร่บทเรียนในแต่ละรายวิชา หรือสร้างปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนได้

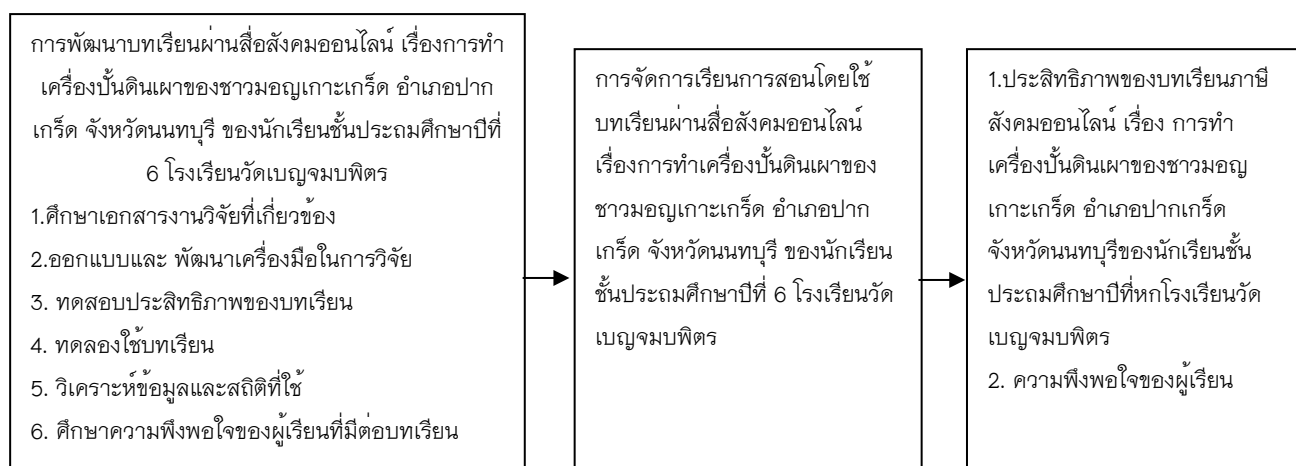
(3) YouTube: คือ เว็บไซต์ที่ใช้ในการแบ่งปันไฟล์วิดีโอ ครูสามารถอัปโหลดและเผยแพร่วิดีโอการสอนผ่านเว็บไซต์ยูทูปใช้วิดีโอที่มีอยู่บนเว็บไซต์เป็นสื่อในการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถเผยแพร่ผลงานของตนเองให้เพื่อน ๆ และครูได้แสดงความคิดเห็น

(4) Twitter: ใช้ในการสื่อสารข้อความสั้น ๆ ได้ตอบกันได้อย่างรวดเร็ว

(5) Slide share: ใช้ในการแบ่งปันเอกสาร

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัด

นนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ได้แก่ ผู้บริหาร 3 คน ครูวิชาศิลปะ 1 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 108 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร 3 คน ครูวิชาศิลปะ 1 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ทั้งหมด 3 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan; อ้างถึงใน ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 49) เทียบขนาดของประชากร 104 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 80 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกเร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร และ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกเร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร

2.1 การสร้างแผนการใช้บทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการทำแผนกิจกรรมการเรียน ดำเนินการสร้างบทเรียนโดย ผู้วิจัยกำหนดจุดประสงค์ของบทเรียน ในการจัดกิจกรรมการสอนในครั้งนี้ ออกแบบและวิเคราะห์เนื้อหา จากวิชาศิลปะ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกเร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพราะเกี่ยวข้องกับเนื้อหามากที่สุด และผู้วิจัยได้คัดเลือก ศึกษาเนื้อหาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน โดยจะนำบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน การสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการเตรียมใช้สื่อที่มีความน่าสนใจ กระชับ ครบถ้วน มีเนื้อหาที่เข้าใจได้ง่าย เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด นำแผนจัดกิจกรรมการเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม การเรียนการสอน รวมถึงความสอดคล้องเหมาะสมของกรณีศึกษากับเนื้อหาการเรียนในครั้งนี้ เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสร้างแบบสอบถามในระบบออนไลน์ด้วย Google Form โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกเร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี แบบทดสอบเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 และเลือกใช้จำนวน 10 ข้อ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาบทเรียน นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบ พิจารณาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยการสร้างแบบสอบถามในระบบออนไลน์ด้วย Google Form มีจำนวน 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กแต่ละครั้ง พ่อแม่จำนวนครั้งในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊กต่อสัปดาห์ ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกเร็ด

เกร็ด อำเภอบางกรวด จังหวัดนนทบุรี ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อสังคมออนไลน์ และด้านการวัดและประเมินผล ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ทำการสร้าง แบบประเมินโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ และกำหนดรูปแบบของแบบวัดความพึงพอใจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบประเมินเป็นแบบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) นำแบบประเมินความพึงพอใจ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับพฤติกรรมที่วัดด้านความพึงพอใจ และความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมกับผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินแผนการใช้บทเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง ดังนี้ ข้อสอบ pre-test จำนวน 80 ฉบับ ข้อสอบ post-test จำนวน 80 ฉบับ แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 80 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.5 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ทางสังคมศาสตร์ โดยการแจกแจงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายค่าร้อยละข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

$$\text{สูตรในการคำนวณ } P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทนค่า ร้อยละ

n แทนค่า ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทนค่า จำนวนหรือความถี่ทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้ในการหาค่ากลางจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

$$\text{สูตรในการคำนวณ } \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มข้อมูลทั้งหมด

สถิติใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่

การหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ โดยการพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคา, 2559)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R	แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ เกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมพัฒนาบทเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรู้การทำเครื่องปั้นดินเผาของนักเรียน

การทำเครื่องปั้นดินเผา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ผลสอบก่อนเรียน	80	4.42	1.43	13.71*	.000
ผลสอบหลังเรียน	80	6.86	1.14		

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง การทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ค (Facebook) แต่ละครั้ง จำนวนครั้งในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ค (Facebook) ต่อสัปดาห์ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน และค่าร้อยละของสถานภาพนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	37	46.25
หญิง	43	53.75
รวม	80	100.00
2. อายุ		
11 ปี	58	72.5
12 ปี	22	27.5
รวม	80	100.00

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
3. ระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์		
เฟสบุ๊ค (Facebook) แต่ละครั้ง		
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	42	52.5
1 – 2 ชั่วโมง	26	32.5
3 – 4 ชั่วโมง	8	10
มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป	4	5
รวม	80	100.00
4. จำนวนครั้งในการใช้สื่อสังคมออนไลน์		
เฟสบุ๊ค (Facebook) ต่อสัปดาห์		
1 – 2 ครั้ง	0	0.00
3 – 4 ครั้ง	27	33.75
5 – 6 ครั้ง	31	38.75
มากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป	22	27.5
รวม	80	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.75 มีอายุ 11 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ค (Facebook) แต่ละครั้งต่ำกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีจำนวนครั้งในการใช้สื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ค (Facebook) ต่อสัปดาห์ 5 – 6 ครั้ง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เรื่องการทำเครื่องปั้นดินเผาของชาวมอญ ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อสังคมออนไลน์ และด้านการวัดและประเมินผล รายละเอียดดังตารางที่ 3 – 7

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน

ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านเนื้อหา	4.08	0.53	มากที่สุด
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.45	0.30	มากที่สุด
3. ด้านสื่อสังคมออนไลน์	4.17	0.34	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.07	0.16	มากที่สุด
รวม	4.19	0.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมา คือ ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ($\bar{X} = 4.17$) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.08$) ตามลำดับ ส่วนความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.07$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านเนื้อหา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเนื้อหา	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. เนื้อหาที่สอนมีความเหมาะสม	4.41	0.56	มากที่สุด
2. เนื้อหาที่มีความชัดเจนทำให้เกิดการเรียนรู้	4.43	0.54	มากที่สุด
3. ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้	3.41	0.77	มาก
รวม	4.08	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านเนื้อหา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เนื้อหาที่มีความชัดเจนทำให้เกิดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ เนื้อหาที่สอนมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.41$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือ Social Media ในการเรียนรู้ได้มากขึ้น	4.32	0.47	มากที่สุด
2. นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น และมีความสุขกับการเรียน	4.36	0.48	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถหาคำตอบในประเด็นที่ต้องการได้จากสื่อสังคมออนไลน์	4.66	0.47	มากที่สุด
รวม	4.45	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนสามารถหาคำตอบในประเด็นที่ต้องการได้จากสื่อสังคมออนไลน์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมา คือ นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น และมีความสุขกับการเรียน ($\bar{X} = 4.36$) ส่วนนักเรียนสามารถใช้เครื่องมือ Social Media ในการเรียนรู้ได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.32$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านสื่อสังคมออนไลน์ จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านสื่อสังคมออนไลน์	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. นักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ	4.50	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อีก	4.66	0.47	มากที่สุด
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์มากเพียงใด	3.35	0.71	มาก
รวม	4.17	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านสื่อสังคมออนไลน์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์อีก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมา คือ นักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์มากเพียงใด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดและประเมินผล จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. จำนวนข้อคำถามมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.27	0.44	มากที่สุด
2. แบบทดสอบสอดคล้องกับการเรียนรู้	4.00	0.00	มากที่สุด
3. ข้อคำถามมีความยากง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.96	0.19	มาก
รวม	4.07	0.16	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จำนวนข้อคำถามมีความเหมาะสมกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมา คือ แบบทดสอบสอดคล้องกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อคำถามมีความยากง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.96$)

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า หลังเรียนผ่านสื่อออนไลน์นักเรียนโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพล บัวอุไร (2555) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ลำลูกกา มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดเบญจมบพิตร สังกัดสำนักงานเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สิริชชา วงศ์คม (2555) ที่พบว่า การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก และทัศนิตา คุณสนอง (2553) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์บนเครือข่ายสังคม เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษาผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ด้านเนื้อหา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ ควรกำหนดเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้

2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือ Social Media ในการเรียนรู้ได้มากขึ้น ควรมีการสอดแทรกทักษะการใช้ Social Media ในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

3) ด้านสื่อสังคมออนไลน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยสื่อสังคมออนไลน์มาก ควรใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น

4) ด้านการวัดและประเมินผล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อคำถามมีความยากง่ายและเหมาะสมกับผู้เรียน ควรตั้งข้อคำถามให้มีความยากง่ายพอดี มีการประเมินความยากง่ายของข้อคำถาม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ผู้บริหาร ครู ควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- 2) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนา และส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์
- 3) ควรมีการศึกษาความคาดหวัง และการปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน ตามทัศนะของผู้บริหาร ครู และนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กานดา รุณนะพงศา สายแก้ว. (2556). โซเชียลมีเดีย 1. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2559, จาก <http://gear.kku.ac.th/krunapon/talks/socialmedia/kku-socialmedia.pdf>
- เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2557). *Social media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2559, จาก <http://www.ejournal.su.ac.th/upload/556.pdf>
- ณัฐพล บัวอุไร. (2555). ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อสังคมออนไลน์ตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง วิชาการสร้างงานสื่อผสม เรื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการลำลูกกา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ธนะวัฒน์ วรณประภา. (2558). *รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสังเคราะห์ข้อมูลโดยการเรียนรู้แบบนำตนเองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี (ดุสิตนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บัณฑิตพลธิ์ ไตรสิทธิ์วัฒน์. (2556). *การประยุกต์ใช้ Social Network และ Social Media สำหรับการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2559, จาก <http://edutech14.blogspot.com/2014/05/social-network-social-media.html#comment-form>
- นาวิก นำเสียง. (2554). *เรื่องจริงเกี่ยวกับ สื่อสังคมออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 13 มกราคม 2559, จาก <http://www.mediamonitor.in.th/.../233-2011-09-13-03-37-13.html>
- ปริญญา อันภักดี. (2558). *การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม โดยจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐานผ่านสื่อสังคมออนไลน์ วิชา IPST-MicroBOX ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมแพศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยวัฒน์ เกตุวงศา และศุทธิดา ชนวนัน. (2558). *ใครเป็นใครบนเครือข่ายสังคมออนไลน์: ความหลากหลายทางคุณลักษณะและพฤติกรรม*. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2559, จาก <http://www.ms.ipsr.mahidol.ac.th/ConferenceXI/Download/Book/447-IPSR-Conference-A02-fulltext.pdf>

ราชกิจจานุเบกษา. (2550). พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2559, จาก <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2550/A/027/4.pdf>

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). สื่อสังคม-เครือข่ายสังคม. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2559, จาก <http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=4357>